

רע"פ 2564/11 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
רע"פ 2564/11 ב'

כבוד השופט ש' שוחט

לפני:

פלוני

ה牒בךש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה דחופה לאיסור פרסום סגירת דלתים והסרת
פרסום פוגע

בעצמו

בשם המשיבה:

עו"ד שרים חתוקה

החלטה

לפני "בקשה דחופה לאיסור פרסום סגירת דלתים והסרת פרסום פוגע".

לפני למעלה מעשור הגיע המ牒בךש, במסגרת התקיק שבכותרת, בקשה רשות ערעור על פסק-דין של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 2.3.11 בע"פ 54660-08-10 (להלן: ההליך בבית המשפט המחוזי) שנitin בערעור אותו הגיע לפני העונש שנגזר עליו במסגרת הליך פלילי שנוהל נגדו, במסגרתו הורשע בעירה של איומים כלפי אשתו לשעבר (ת"פ (י-ם) 9344/08. להלן: ההליך במשפט השלום).

ההליך שבכותרת בא אל סיומו עם דחית בקשה ערעור, ע"י כב' השופט ס' ג'ובראן, בהחלטה מיום 4.4.2011 (להלן: ההחלטה).

עמוד 1

בבקשה שלפניו טוען המבקש, כי לאחרונה בתו המתבגרת התווודה אותה החלטה וכי הוא חשש כי דבר ההחלטה יתרפסם בקרב בני כתתיה ומכראה. לטענותו, ההחלטה היא בגדיר 'פיצה מתתקתקת' ומפרה את צנעת הפרט שלו ושל משפחתו.

דין והכרעה

ההליכים בעניינו של המבקש נוהלו בדლתיים פתוחות. עיון בהחלטות שנייתנו בעניינו של המבקש, בכל הערכאות השונות, מעלה כי מעולם לא נאשר פרסום. מצוין כי החלטת כב' השופט ג'ובראן בהליך שבכורתה לא חושפת כל פרט הנוגע לצנעת חיו' של המבקש שכבר לא נחשף במסגרת גזר-הדין שנייתן בעניינו ביום 21.6.2010 בהליך בית משפט השלום. בנסיבות אלו, ומשהמבקש לא הציע על מקור בדיון שמאפשר בשלב זה איסור פרסום ההחלטה, שנייתה כאמור לפני מעלה מעשר, דין הבקשה היה להידוחת ולו בשל חלוף הזמן מאז פרסום ההחלטה (ראו והשו בש"פ 3031 בין דוד נ' מדינת ישראל; 9/9/2015 פסקה 4 להחלטת כב' הש' נאור (כתוארה אז)).

ה גם שכך, ביקשתי את עמדת המדינה לבקשתה.

משהמבקש מiquid את בקשתו בפרסום שמה של בתו הסכימה המדינה, לפנים משותת הדין, לתקן מסויים בנוגע להחלטה, זו שתותר לפרסום, באופן שתחת האמור בפסקה השנייה להחלטה "יכתב" בעוד המבקש הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 6.9.2008 שלח המבקש לאשתו(בנפרד) מספר הודעות SMS בהן איים עליה כי ירצה אותה במידה ולא יקבל לידיו את בתם המשותפת" ובתווך כך להשמיט את הציגות, שמופיע בהמשך הפסקה השנייה להחלטה, שמספרת את תוכן האיום, ואת שמה של הבת.

לאור הסכמת המשיבה, ולפניהם משותת הדין, ורק בשל רגשות העניין, אני מורה כי הנוסח לפרסום של ההחלטה שנייתנה ביום 4.4.2011, בהליך שבכורתה, יתוקן כך שתחת האמור בפסקה השנייה להחלטה "יכתב" בעוד המבקש הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 6.9.2008 שלח המבקש לאשתו(בנפרד) מספר הודעות SMS בהן איים עליה כי ירצה אותה במידה ולא יקבל לידיו את בתם המשותפת" ובתווך כך יושמט הציגות, שמופיע בהמשך הפסקה השנייה להחלטה, שמספרת את תוכן האיום, ואת שמה של הבת.

ניתנה היום, ו' באדר א התשפ"ב (7.2.2022).

ש | פ | ט